

København. $\frac{12}{2}$ Okt.
Abalonsgade 20.

Højesterede Fr. Dr. Edv. Grieg!

Et af mine ordte Arbejder,
en Symfoni i D-Dur, vilde jeg gerne
indbede mig Tilladelse til at måtte
trægne Dem. Det er et Arbejde der
så at sige har skrevet sig selv, og
det står for min Fantasi som
et Udtryk for dansk Lyrik og
Naturstemning.

Deses Navn på Tittelbladet
skulle da således være et Udtryk
om den Gædighed jeg nærer for
Dem som Meester og om den

Kunde tilføjet stiller du mig et Raadsee
Vide begrebet. Sålædes fortæller det
og historien er ikke utrolig, thi
mang en lort Mand næs syldent
at få noget rigtigt Begreb om denne
Kunst, der svænger sig så højt og
mønstret op over alt andet her i
Livet.

— Jeg mindes netop i Pjeblerket
et Skel, — blandt mangfoldige, —
det Skel hvor Schindest, denmod Slut,
ningen af sin F-moll Fantasi,
efters et levende og beveget cose.
pludseligt bryder af, for efter en
Pauze, — og hvorken talens Pauze —
at genoptage det venodt F-moll Motiv.
Kan Lint blive beveget, så må
kan blive det No.

vidnok frendes lige fjænt fra
Målet; vor Kultusminister forstås
og åbenbart på alt muligt andet
end netop på Musik, men det
passer kun allfor godt til Forholdene
her. Endnu har vore Lærde ikke rigtig
opdaget Musikken. Vore Universitets=
professorer skal for ikke ved mange
år endnu have intet, at Musik
ikke horte ind under Kunsten,
Musik — det var noget andet
"noget." Dette pænebe Svar blev
nok prøvet i Anledning af en
Opfattelse, der indenfor Ryddagen
harde gjort sig gældende, og ifølge
Jvstrens Kunsthistorikeren Julius
Lange, som Docent ved Universitetet,
også mentes kvalificeret til at

Taknemlig, vil jeg sige for den
Opmintring og den forskellige
Lidelykkelser har givet mig.

Der vil sikkert meget atskillelig
År for jeg kan få Partituret udgivet,
så vil at tilsende dem et Eksempplar
har jeg desværre foretaget ingen Udbytte.

Rindes har gjort Bekendtskab
med Symfonien og udtalt en levende
Interesse for den, samt lovet at
værke for dens Fremkomst i Ulandet.

For dette Lyfte og denne Interesse må
Baltas foredrag sætte min Ad, men
inden jeg nu sender Arbejdet på
Ampfakt, vilde jeg gerne have Deres
Vilkaar til Tegnelsen skunde.

Naturligvis er jeg stadig uafgjort
om endelig Understøttelse, men er

Men tilføi mig disse små Udskikkelser,
der er en anden Sag j^e saant
må bevare.

Efter Gades Dat er vist
Minister, i mere end én Henseende,
fået nok net ad Batske, og med
dette den ministerielle Underdanighed.
Med Sags må man se hvorledes
vort Ministerkonseruatorium vauryfter
sin store Opgrave, og mere og mere
bliver en Parodi, der i Ry af
Borstlivet, mere søger at adspilde
Ungdommen med Baller og anden
Sydtydel, end at holde den fast
ved et alvorligt og dybsgående Minister
studium.

Des trænge egentlig til en

Løseanstalt, der i et Anlæg
var så storartet, at den kunde
repræsentere hele Skandinaviens.

Kunde det lykkes at udkraste
en fornøftig Plan, saad at
Kunsten, ikke allene fremragende
ideelandske Dødsdygtigheder, men
også vor egen, til en sådan
Institution, der selvfølgelig
måtte omfatte alle Minde
velværende Fag, så var det dog
ikke indelukket at de Mon
lor sig finde, der videte over
den fornævnte Rapport.

Ved en sådan Ide tillige

Dem? - vilde De, safsrent
Oprettelsen af et sådant skand-
navsk. Musikkakademi skulde
blive til enes end en Idræt,
støtte det, enten som oversteleder
eller som Prodektor? - vilde
en sådan Sag i det hele taget
interessere Dem?

Såfsent De vilde offere et
par Linier på mig, vilde jeg
velts ingen Pors på at løse
Deres Mening herom at Kunde.
Med en høfelig Hilsen
til Dem og Deres Frue
Deres trofaste og hengivne
Antis Glass.